

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 75/06
28.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović, Jasminke Stanojević, Branislave Apostolović i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužilje AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tužene Osnovne škole "BB", koju zastupa direktor BV, radi poništaja rešenja, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Prokuplju Gž.878/05 od 6.10.2005. godine, u sednici održanoj na dan 28.6.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Prokuplju Gž.878/05 od 6.10.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Prokuplju Gž.878/05 od 6.10.2005. godine odbijena je kao neosnovana tužiljina žalba i potvrđena presuda Opštinskog suda u Prokuplju, Odeljenje u Blacu P.br.117/05 od 25.5.2005. godine u stavu prvom izreke kojom je odbijen tužbeni zahtev kojim je tužilja tražila da se ponište kao nezakonita rešenja direktora tužene br. 35/1 od 14.2.2005. godine i br. 38/1 od 16.2.2005. godine i da se tuženi obaveže da je vrati na rad na poslove nastavnika ___ na neodređeno vreme u roku od 8 dana, dok je stavom drugim preinačeno rešenje sadržano u stavu drugom izreke prvostepene presude i odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove.

Protiv pravosnažne presude donete u drugom stepenu blagovremeno je izjavila reviziju tužilja pobijajući je zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu na osnovu čl. 399. ZPP, ("Službeni glasnik RS", br. 125/2004), Vrhovni sud je našao da tužiljina revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 361. st. 2. tač. 9. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a tužilja u reviziji određeno ne ukazuje na postojanje neke druge bitne povrede odredaba parničnog postupka koja može biti revizijski razlog iz čl. 398. st. 1. tač. 1. i 2. ZPP.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilja je zasnivala radni odnos kod tuženog na neodređeno vreme po rešenju br. 351. od 11.12.2001. godine i u vreme zasnivanja radnog odnosa imala je VI stepen stručne spreme jer je završila Višu pedagošku školu u ___. Osporenim rešenjem od 14.2.2005. godine direktor tuženog je tužilji utvrdio prestanak radnog odnosa zbog neispunjavanja uslova za prijem u radni odnos u školi sa 15.2.2005. godine do kog datuma će ostvariti sva prava, obaveze i odgovornosti po osnovu rada, a na osnovu čl. 111. st. 2. Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja. Tuženi je zatim rešenjem br. 38/1 od 16.2.2005. godine primio tužilju u radni odnos na određeno vreme do izbora kandidata po već raspisanom oglasu.

Ocenjujući zakonitost osporenih rešenja tuženog br. 35/1 i 38/1, nižestepeni sudovi su zaključili da su navedena rešenja zakonita i da su doneta u skladu sa odredbom čl. 110. i 111. Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja i odredbama čl. 145. i 146. Zakona o osnovnoj školi. Za odluke su dati jasni i pravilni razlozi koje u svemu kao osnovane prihvata i Vrhovni sud.

Nije osnovano isticanje tužilje u reviziji o pogrešnoj primeni materijalnog prava iz odredbe čl. 64a. Zakona o radnim odnosima u državnim organima jer tužilji rešenje o prestanku radnog odnosa nije doneto u roku od godinu dana od zasnivanja radnog odnosa, već posle 4 godine.

Tačno je, kako to tužilja ističe u reviziji, da se na zaposlene u školama primenjuje Zakon o radnim odnosima u državnim organima i da je odredbom čl. 64a. st. 1. tač. 1. propisano da će se zaposlenom otkazati radni odnos ako se u roku od jedne godine od zasnivanja radnog odnosa utvrdi da je radni odnos zasnovan suprotno zakonu. Ovaj Zakon se primenjuje ako u posebnim propisima nema odredaba o zasnivanju i prestanku radnog odnosa. Međutim, kako su pravilno zaključili nižestepeni sudovi, na konkretan odnos se ne može primeniti odredba čl. 64a. st. 2. tač. 1. Zakona o radnim odnosima u državnim organima jer je odredbom čl. 145. Zakona o osnovnoj školi ("Službeni glasnik RS", br.50/92...) prema tekstu važećem u vreme kada je tužilja zasnivala radni odnos kod tuženog bilo propisano da nastavnici, stručni saradnici i vaspitači koji obavljaju obrazovno vaspitni rad u školi i koji su po propisima koji su važili do stupanja na snagu tog Zakona ispunjavali uslove u pogledu stepena i vrste školske spreme mogu i dalje da obavljaju obrazovno vaspitni rad u školi. Odredbom čl. 146. istog Zakona bilo je propisano da nastavnici sa Višom pedagoškom školom koji na dan stupanja na snagu tog Zakona nisu bili u

radnom odnosu u osnovnoj školi mogu zasnovati radni odnos do kraja školske 1996/97 godinu. Odredbom čl. 110. Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja ("Službeni glasnik RS", br.62/03...) koji je važio u vreme donošenja rešenja o prestanku radnog odnosa tužilji bilo je propisano da poslove nastavnika u školi može da obavlja lice sa odgovarajućim visokim obrazovanjem, dok je čl. 111. istog Zakona propisano da u radni odnos u ustanovi (misli se i na školu), može da bude primljen nastavnik pod uslovima propisanim zakonom i ako ima odgovarajuće obrazovanje. Nastavniku prestaje radni odnos ako se u toku radnog odnosa utvrdi da ne ispunjava uslove (odgovarajuće obrazovanje). Stoji činjenica da je tuženi primenio zakon koji je stupio na snagu posle zasnivanja radnog odnosa tužilji, ali u vreme zasnivanja radnog odnosa tužilji važio je Zakon o osnovnoj školi koji je čl. 146. propisivao da zatečeni nastavnici sa Višom pedagoškom školom ne mogu zasnovati radni odnos posle kraja školske 1996/97 godine. Zakon o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja koji se kao poseban propis koji se odnosi na škole primenjuje u ovom slučaju ne sadrži rokove koje sadrži Zakon o radnim odnosima u državnim organima. Stoga je neosnovano pozivanje tužilje u reviziji o pogrešnoj primeni materijalnog prava iz odredbe čl. 64a. Zakona o radnim odnosima u državnim organima jer bi taj propis mogao da se primeni samo ukoliko ne postoji poseban propis koji se odnosi na škole. Kako je u konkretnom slučaju primenjen poseban propis koji ne sadrži takvu sankciju, to je i po oceni Vrhovnog suda, pravilno odbijen tužbeni zahtev jer je rešenje tuženog o prestanku radnog odnosa tužilji zakonito.

Kako se revizijskim navodima ne dovodi u sumnju pravilnost pobijane presude, Vrhovni sud je odbio kao neosnovanu reviziju tužilje i odlučio kao u izreci primenom čl. 405. st. 1. ZPP.

Predsednik veća-sudija,

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd